

Eric Hermelin.

~~Eric Hermelin.~~ Jag aktar det såsom en lycka som beskärts mig att jag på min levnads väg fick möta denne vördade och innerligen avhållne vän.

Vår vänskap - jag vet att det ej blott var jag som höll av honom, utan att också han hade ett gott hjärta för mig - grundlades under mina år som docent i Lund. Han, den äldre, förfarnare och språkkunnigare, kom som en regelbunden åhörare till mina föreläsningar på universitetet i nytestamentlig exegetik. Mycket ofta åtföljde han mig därefter till mitt hem vid den lilla vänliga S:t Annegatan.

Huru kunde hans ansikte icke stråla av intresse för de frågor som avhandlades, och av en sällsynt hjärtegodhet som kom både min lilla dotter och oss, hennes föräldrar, till godo.

Ute på vårdanstalten utanför Lund hade jag tillfälle att besöka honom, fast det tyvärr ej blev så många gånger.

Resultaten av sina översättningsmödor, nedlagda i omfångsrika volymer, lät han mig alltid få del av. När jag ser dem på min bokhylla eller tar dem i min hand, känner jag mig alltid särskilt varm om hjärtat. En språklig begåvning av högst ovanliga mått och en energisk målmedvetenhet i att utnyttja denna för betydelsefulla uppgifter hade blivit honom förlänade.

Men framför allt minnes jag med rörelse hans ädla och generösa och trofasta sinnelag. En ädling var han, en kristen ädling i Herrens tjänst.

Mörka skuggor föllo över hans väg och han hade en svår kamp att kämpa. Kanske han just därför blev så mycket kärare för dem som fått förmånen att räkna honom som sin vän. Inför dem som fått lida mycket böjas våra huvuden djupast ned.

Eric Hermelin. Aldrig någonsin skall jag kunna glömma honom.

Uppsala den 19 maj 1945.

Ernst Linder